

Orbán Ottó

DAL A SZÉLHAMOS REMÉNYRŐL

Operált koponyámhoz mind közelebb robban a gránát,
Madarakként röpdösnek a leszakadt végtagok;
Így törlesztem az életem árát,
Azt, hogy még itt vagyok,

És ereimben keringhet a hó vér,
Bár előttem egy meredek gleccserfal áll –
Jeges lepedőjén szeretkezni hív a két fekete nővér,
Szívhalál és Agyhalál.

Varga Éva

PONTATLAN LEÍRÁSOK A PALOTÁRÓL

Az időszedő királyfi a palotáról akart regényt írni, hogy összefoglalja benne élettapasztalatait.

Egy alkalmasnak látszó őszi reggelen papírt húzott maga elé, tollat vett a kezébe, s várta, hogy a képzelete magával ragadja. A palota, dűnnyögte maga elé. Itt születtem és nőttem föl, itt uralkodom harminchárom éve. Mindent tudok róla. Ekkor egy kicsit elakadt. Mivel kezdjem? Talán a pincével, fontolgatta, és leírta: pince. Sokáig törte a fejét, de nem jutott eszébe semmi a pincéről. Már régen jártam ott, morfondírozott. Elhatározta, hogy holnap lemegy a pincébe, és alaposan körülnéz benne.

Menjünk tovább, biztatta magát. A földszint. Ó, a földszint, örvendezett, arról aztán lehet sokat írni. Lehunyta a szemét, hogy felidézze magában a földszintet. Két nagy freskó díszíti a főbejáratot. A jobb oldalon a kék ruhás madonna, a bal oldalon az ecetfa alatt ülő madonna. Vagy fordítva? A jobb oldali az ecetfás és a bal oldali a kék ruhás? Pedig ez fontos, szögezte le a királyfi. Lehet, hogy holnap ezt is meg kell nézmem? – kérdezte magától meglepetten. Még egy darabig töprengett a földszint különösségén, majd továbbhaladt.

Az első emelet, hurkolta szép lassan a fekete betűket. Ó, az első emelet, mosolygott boldogan. Ott van az én szobám, révedezett. Majd lassan felöltött benne: csak ott *volt* az én szobám. Tavaly felköltöztem a másodikra, mert nem bírtam már Sárkány Rózsával egy ágyban aludni. Minden éjjel hozzám nyomta az elnehezedett, szétterülő mellét. És ez hagyján. A csókja kívánhatatlan, a lába valami gombás betegségtől bűzlik, a homlokán két nagy ránc fenyeget, ha ránézek. Ki nem állhatom, ha undok módon élcelődik kihunyó férfiasságomon. Mellette máris mintha a sír fenekén feküdnék! Az-